

sten, foreslaas i § 5 Fristen for dennes Affattelse udsat fra den 5te til den 8de November.

Den i § 13 fastsatte Hviletid er forekommet Udvalget (med Undtagelse af Thorup) temmelig ringe, hvorfor det tilraader hellere at sætte Hviletiden til $\frac{1}{6}$ af Arbeidstiden, for saa vidt denne overstiger 3 Timer.

Med Hensyn til Hærens Ret til Befordring in natura ere Meningerne mere delte.

Flertallet (S. P. Christensen, C. Hansen, B. Hansen, S. Hansen, Jensen, Chr. Pedersen, Lange, Thorup) holder sig forvisst om, at der vil kunne faas Befordring til Leie, naar der med tilstrækkelig Tidsfrist gjøres de fornødne Skridt i saa Henseende. Vedkommende, som skal benytte disse Kjørfler, veed jo længe forud, paa hvilken Dag og maaske til hvilken Tid paa Dagen man vil have Brug derfor. Men at vide dette, tilligemed at vide sig i Besiddelse af Midlerne til at erstatte disse Kjørfler er jo netop Hovedbetingelserne for at kunne leie. Vil man nu indvende, at Ingen vil lade sig leie til disse Kjørfler, saa synes denne Indvending at være tilstrækkelig Grund til at forbyde at tvinge Folk til at afgive Befordring i Tilfælde, hvor de ellers for en passende Betaling efter velvillig Overenskomst ikke vilde være at betynde.

Mindretallet (Corn. Petersen, L. Larsen, Lvermoes) deler ikke Flertallets Formening om, at der altid kan erholdes de fornødne Vogne tilleie især paa Landet og paa Liden, hvor der er stærk Brug for Hestene til andre Formaal. Da det i hvert Fald ikke gaar an at prisgive marcherende Tropper til Tilfældigheden i denne Henseende, og da Flertallets Formening om, at Udfelingscheferne altid længe forud vide, paa hvilken Dag der haves Brug for Befordringen, ingenlunde holder Stik, efter som andre Transporter, saasom tilføs, i Reglen staa i Forbindelse med Marchen, der desuden ofte kun sker med meget kort Varfel, saa anser Mindretallet det for forkasteligt at borttage den omhandlede Ret. Derimod formener man, at det vil være rigtigt i Loven at præcisere, hvad der alt ad administrativt Bei er paabudt, nemlig at Befordring in natura kun maa fordres, naar Leiemaal til en rimelig Pris ikke kan tilveiebringes, ligesom man ogsaa har troet, at der burde tages Hensyn til de Klager, der ere komne til Orde over Rekvizition af Forspand til Kjøretøier, der fordre en særegen, for ikke dertil vante Heste uheldig Forspændingsmaade.

I Genhold til det Anførte og med Forbehold af en nærmere mundtlig Forklaring af de mindre væsentlige Forandringer i Forslaget, der skjønes rigtige, stilles følgende

Ændringsforslag:

Af Udvalgets Mindretal (Lange og N. Jensen):

Til § 2.

1) Der tilføies Paragrafen: „Hvor Snekastningsarbeidet er ordnet saaledes, at der ydes Betaling derfor (§ 3), skal Snefogden være berettiget til at forlange et saadant Vederlag.“

Af Udvalget:

Til § 3.

2) Paragrafen affattes saaledes:

„Snekastningsarbeidet bliver efter Sogneraadets Bestemmelse helt eller delvis at udføre efter Licitation, ved Afford underhaanden eller ved leiede Folk, og Udgifterne dertil udredes af Kommunens Kasse, eller ved Naturalarbejde, som da udføres, forbeles og betales efter de i de paafølgende Paragrafer fastsatte Regler.

Dog kan, hvor Omstændighederne tale derfor, Snekastningsarbeidet helt eller delvis efter Sogneraadets Bestemmelse og med Amtsraadets Samtykke udføres ved Naturalarbejde uden Betaling og forbeles efter et Regulativ, hvorved Hartkornets Størrelse, Assuranceværdien af Bygningerne, for saa vidt der af disse svares Bygningsafgift, og den Bedrift, der føres i Bygningerne, saavel som Folkehølet lægges til Grund. Husmænd uden Jord og Indfiddere blive at medtage og ansætte til lige Arbejde i Omgangen med og Husmænd med Jord af indtil 2 Skpr. Hartkorn.

Med Hensyn til ovennævnte Regulativs Affattelse, Fremlæggelse, Paakaanke og Virkning komme de senere (§ 5) fastsatte Regler til Anvendelse.

Den Husmænd uden Jord og Indfiddere ifølge Forordningen af 27de Mai 1848 og Lov af 30te December 1858 hidtil paahvilende Forpligtelse til at præstere visse Arbeidsdage til Kommunen bortfalder; ligeledes bortfalder deres Forpligtelse til i Tilfælde af Snevintre efter Politimesterens eller Sognefogdens Skjøn efter Tilfælde udenfor Omgangen at kaste Sne for Betaling.

3) Underændringsforslag til Ændringsforslaget Nr. 2.

Af Udvalgets Mindretal (Lvermoes):

4de Stykke fra „“ og til Slutningen bortfalder, og i Stedet for sættes: „undtagen i Tilfælde af Snevintre, naar Politimesteren eller Sogneraadet finder, at Arbeidskraften efter Regu-